

[Bøhnke]

gument, der bruges alle steder, hver gang der er tale om besparelser eller om at sænke nogle udgifter. Alle siger: Jamen hvis de andre vil være med, så vil vi også godt være parat.

Men enhver rejse starter med det første skridt, og hvis befolkningen, de offentligt ansatte osv. skal have et indtryk af, at Folketinget mener noget med de mange udtalelser, burde man gå i spidsen og vise, at man virkelig var parat til at gøre noget ved det.

En ting, der har undret mig, er, at så mange af ordførerne egentlig agiterer for eller gør Folketinget mere til en arbejdsplads end til et parlament. Det er sådan, at man møder, udfører et stykke arbejde, og så går man hjem igen, og dagen er omme. Det er ikke vores opfattelse af, hvad Folketinget er. Vores opfattelse af Folketinget er, at det er et parlament, det er en lovgivende forsamling, det er en forsamling af personer, der er valgt til deres hverv og ikke ansat til deres hverv, og det giver efter vores opfattelse en meget afgørende forskel på den måde, man aflønner.

Hr. Glønborg var inde på spørgsmålet om, hvorvidt man nu var i stand til at leve af det vederlag, der bliver udbetalt herinde. Der må jeg altså minde om, at før forhøjelsen med 37 pct. – så vidt jeg husker skete det i 1986 – var der vist ingen af folketingsmedlemmerne, der led nød af den grund. Altså ville den her 20 pct.s tilbagegang stadig væk efterlade et tilstrækkeligt vederlag til, at alle folketingsmedlemmer kan få mad tre gange om dagen og tag over hovedet.

Det underer mig lidt, at så få af talerne – bortset fra ministeren – har været inde på spørgsmålet om pensionerne. Vi mener ærligt talt, at i disse tider, hvor man taler om generelle arbejdsmarkedspensioner og mange andre gode ideer, som man har i Det Konservative Folkeparti – det være sagt ironisk – burde man også fra Folketingets side vise, at man er parat til at være solidarisk med resten af befolkningen, og at man ikke, blot fordi man har været folketingsmedlem, minister eller borgmester, straks skal have en væsentlig større pensionsydelse betalt af offentlige kasser.

Man siger oven i købet i argumentationen, at de offentlige kasser ikke kan blive ved med at klare betalingen af pensioner, altså må folk selv spæde til i form af en arbejdsmarkedspension. Her var der altså en mulighed for at skabe lidt luft i de offentlige kasser, så befolkningen kun-

ne få en anstændig pension, nemlig ved at politikernes ekstra høje pension blev nedsat.

Man har heller ikke – bortset fra Kristeligt Folkeparti – taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt ministre skal aflønnes ekstra som folketingsmedlemmer. Egentlig er det jo lidt usædvanligt i forhold til grundlovens ideer og tanker, at nogle ministre – så vidt jeg husker, er det kun to ministre nu, måske er det kun én efter den sidste ministerrokade, der ikke er medlem af Folketinget – samtidig er folketingsmedlemmer. Grundlovens intention var vel egentlig, at man havde en lovgivende forsamling, altså en lovgivende magt, og en udøvende magt, og da ministrene tilhører den udøvende magt, skulle man ikke nødvendigvis have den sammenblanding. At man så rent gagemæssigt mildt sagt også foretager en sammenblanding, mener vi er forkert.

Så alt i alt kan jeg desværre ikke takke for en tilslutning, der gør det muligt at få beslutningsforslaget gennemført, men jeg vil alligevel slutte af med at sige tak til Kristeligt Folkeparti for de egentlig indimellem positive bemærkninger. Men jeg skal da udtrykke en generel undren over, at specielt Venstres og De Konservatives ordførere overhovedet ikke var parat til at følge statsministerens nytårstale op.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, diskussionen har haft det forløb, der var at forvente. Fremskridtspartiets to indledere har forsøgt at gøre det til en diskussion om, hvorvidt folketingsarbejdet var et stykke arbejde, hvor folketingsmedlemmerne bestilte noget, eller om Folketinget var et sted, hvor man nærmest sådan drev den lidt af, og de har gjort alt, hvad de kunne for at undgå at beskæftige sig med den anden del af forslaget, nemlig om, at borgmestre og kommunale og amtskommunale udvalgsformænd også skulle have deres vederlag sat ned med 20 pct.

De har i stedet for koncentreret sig om folketingsmedlemmernes vederlag, og adskillige af ordførerne har gjort dem den tjeneste også at koncentrere sig om det.

Debatten har fået nøjagtig det forløb, der var at forudse, et systematisk bidrag fra Fremskridtspartiets side til den parlamentslede, de har givet så mange andre bidrag til at fremme.